

Второто правно основание на жалбата е изведено от незаконосъобразността на разпространето към Великото херцогство Люксембург на финансова корекция, която евентуално е обоснована само по отношение на други държави членки. Никаква аномалия не била констатирана във функционирането на програмата във Великото херцогство Люксембург. Фактът, че Люксембург е приел да участва в съвместен проект с Германия, Белгия, Франция и Нидерландия, не оправдавало това Люксембург да търпи отрицателните последици — изразяващи се във финансова корекция на собствените му проекти — от грешки или слабости, които били открити при одита на нидерландските или германски проекти и които почти изключително се изразявали в твърдяно неспазване на разпоредбите относно процедурата за възлагане на обществени поръчки. Въпреки факта обаче, че става въпрос за съвместно участие на пет държави членки в една и съща програма, процедурите за възлагане на обществени поръчки спадали към изключителната отговорност на националните власти на съответните държави членки.

Иск, предявен на 8 март 2010 г. — Insula/Комисия

(Дело Т-110/10)

(2010/С 134/68)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Conseil scientifique international pour le développement des îles (Insula) (Париж, Франция) (представители: J.-D. Simonet и P. Marsal, avocats)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на ищеца

- да се приеме иска за допустим и основателен,
- да се приеме, че искането на Комисията за възстановяване на сумата от 84 129 евро е неоснователно и тогава да се разпорежи Комисията да издаде кредитно известие в размер на 84 120 евро,
- да се постанови съединяване на иска с дело Т-366/09 за целите на писменото и устното производство поради връзка между тях,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящия иск, основан на арбитражна клауза, ишецът моли Общия съд да установи несъответствие на дебитното известие от 28 януари 2010 г., с което Комисията изисква, вследствие на одитен доклад от OLAF, възстановяването на авансово заплатени суми на ищеца съобразно клаузите на договор EL HIERRO (NNE5/2001/950), сключен в рамките на програма за изследване и технологично развитие, и демонстрация в областта на енергията, околната среда и устойчивото развитие.

Ишецът излага две правни основания.

С първото правно основание той оспорва изискуемостта на претендираното от Комисията вземане след проведеня през 2005 г. одит.

С второто правно основание той твърди, че като издава новото дебитно известие Комисията нарушава договорните задължения, които не ѝ позволявали шест години след извършеното последно плащане на Insula и при липсата на предизвестие от нейна страна в предвидения в договора срок, повече да иска допълнителни доказателства.

Жалба, подадена на 8 март 2010 г. — Германия/Комисия

(Дело Т-114/10)

(2010/С 134/69)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: J. Möller и C. Blaschke, както и U. Karpenstein, Rechtsanwalt)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на ищеца

- Да се отмени Решение № С(2009) 10712 на Европейската комисия от 23 декември 2009 година относно намаление на помощта, предоставена от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) в полза на програмата по инициатива на Общността Interreg II/С „Наводнения Рейн—Мозел“ в Кралство Белгия, Федерална република Германия, Френската република, Великото херцогство Люксембург и Кралство Нидерландия въз основа на Решение С(97) 3742 на Комисията от 18 декември 1997 година (ЕФРР № 970010008);